

ham om, at i §§ 7 og 8 staar der noget om, at der skal være afholdt Afkomsbedømmelse, for at vedkommende Dyr kan faa Statstilskud.

Men haardest forekommer det mig, at det ærede Medlem gik frem overfor den lille Kommission paa tre Medlemmer i § 5, der skal danne som et Overgangsled til mere frie Forhold fra de gamle Forhold med Statsdyrskuekommissioner. Han kaldte dette Udvalg for en Kommission, der ingen Opgave havde. Det er jo ikke rigtigt. Der staar i § 5, at de har en tresidet Opgave: at føre Tilsyn med, at Bevillingerne her bruges paa rette Maade, som foreskrevet i Loven, at afgive en Beretning derom og for det tredie at være raadgivende Organ for Landbrugsministeriet. Det er nu da ikke lutter ingenting. Men det er sandt nok, at de har ikke noget med selve det faglige Arbejde at gøre. Der er Ansvaret med fuldt Overlæg lagt ud i de paagældende Organisationer, og herfra har man kun Indseende med, at Bevillingerne bruges paa rette Maade, som foreskrevet i Loven. Naar det ærede Medlem saa, ud over at Kommissionen ingenting havde at bestille, siger, at den saa vilde faa forfærdelig svært ved at faa tøret de 10 000 Kr., og i den Anledning kaldte den en Bengnaverkommission, er det, synes jeg, ikke saa lidt ved Siden af. Der staar ikke et eneste Sted i Lovforslaget noget om, at den skal bruge de 10 000 Kr., og jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem Hr. Ulrich, der er saa umaadelig haard en Dommer overfor os andre, paa en enkelt Punkt, hvor det drejer sig om „kan“ og „skal“, har læst Loven paa den Maade. Han maa rigtignok have læst Loven meget hurtigt, i en Slags Travløb, siden han ikke har faaet fat i, at der ikke staar et eneste Ord om 10 000 Kr. i Lovforslaget. Det staar i Bemærkningerne, men de bliver ikke trykt op i Løven; de er kun som en forklarende Oversigt, at det er anslaaet til 10 000 Kr., for Resten til en noget mere omfattende Kommission.

I Slutningen af § 1 staar følgende: „Endvidere afholdes af Statskassen Udgifterne til Dagpenge og Befordringsgodtgørelse til Statsdyrskuekommissionens Medlemmer samt Udgifterne ved Udgivelsen af Statsdyrskuekommissionens Beretning, jfr. § 5.“ Der staar ikke et Ord om 10 000 Kr. Jeg tror nu heller ikke, Kommissionen vil bruge 10 000 Kr. Jeg har paa et vist Tidspunkt ogsaa talt om at slette dem her og bruge dem til andre Ting og holde os indenfor de 500 000 Kr., og man kan lige saa godt sige, at vi er paa 490 000 Kr., som at vi

er paa 500 000 Kr., da der ikke er Tale om, at de 10 000 Kr. paa nogen Maade kan blive brugt.

Jeg kan heller ikke sige andet, end at jeg maa meget anbefale nu at stemme for de af hele Udvalget og de af Flertallet stillede Ændringsforslag. Der er vist Resignation fra forskellig Side, og jeg beklager, at vi ikke er naaet til fuld Enighed. Jeg er mig bevidst at have stræbt efter at imødekomme det konservative Folkeparti paa flere Punkter, men jeg har ikke faaet nogen Løn derfor. Saa er der ikke andet for end at tage det bedste, man kan faa, og det finder jeg er udtrykt i Flertallets Ændringsforslag.

A. C. D. Petersen: Den højtærede Minister fremførte i sin Tale, at de Ændringsforslag, der er fremsat, og da i væsentlig Grad de Ændringsforslag, som hele Udvalget stod bagved, er kommet fra Landbrugsorganisationerne. Dette er naturligvis rigtigt for saa vidt; men der er en Del Ændringsforslag, som er indsat af Flertallet og tiltraadt af Ministeren, og dem tror jeg dog ikke, Ministeren kan faa Landbrugsorganisationerne som Helhed til at hæfte for, hverken Nedgangen i Tilskuddet til Hesteavlforeningerne eller Nedgangen i Tilskuddet til Kvægavlforeningerne. Jeg tror endnu mindre, at den højtærede Minister vil faa Landbrugsorganisationerne til at hæfte for den af Flertallet under Nr. 31 opførte Tvangsbestemmelse. Det glæder mig, at Ministeren i nogen Grad gik imod denne, men det forekommer mig virkelig at være et daarligt Forsvar for den, naar Ministeren ikke har andet at anføre end det, som ogsaa den ærede Ordfører for Flertallet i Gaar anførte, nemlig at Appellinstansen ikke vil blive brugt. Naar man anser det for nødvendigt at indføre en Appellinstans, oven i Købet i to Afdelinger af forskellig Værdi, saaledes at den ene bliver den endelige og afgørende, hvorefter rette vedkommende maa bøje sig, synes jeg ikke, man kan sige, at man ikke tror, den vil blive brugt, thi hvis man er sikker paa, at den ikke vil blive brugt, indfører man dog ikke en saadan Tvangsbestemmelse.

Den højtærede Minister kom under Omtalen af dette Punkt ind paa en Kritik af det Forslag, som Mindretallet har stillet om Præmieringen. Jeg skal i den Anledning straks sige, at vi er villige til at trække vort Ændringsforslag tilbage, hvis Ministeren vil formaa sit Flertal til at trække dets Ændringsforslag tilbage. Der var i Udvalget en Stemning for, at man skulde søge at stimulere Tilgangen til Kontrolforenings-